

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Praha 1 , Staré město

Věc: *oponentský posudek diplomové práce P.Hlavenkové*

„Evropský patent“

Oponent: *JUDr. Michal Růžička, CSc.*

Patentové právo jako součást práv z duševního vlastnictví má několik vděčných témat. Jedním z nich je prolomení teritoriálních účinků patentové ochrany, kterýžto fenomén pronásleduje nečetnou skupinu patentových expertů již po desetiletí. Tuším, že tento fenomén byl rozhodným motivem pro diplomandku, jakkoli ho omezila na problematiku evropského patentu. Učinila dobře. Než mluvit abstraktně o účincích patentu je jistě vhodnější celý problém demonstrovat na aktuálním a nám zvláště blízkém regionálním patentovém systému. Navíc, na rozdíl např. od známkového práva, cesta k jednotnému unijnímu patentu je stále dosud neukončená a plna dramatických zvratů.

Ačkoliv je oponovaná práce rozdělena do pěti kapitol, intelektuálně se vlastně dělí na dvě části. První část analyzuje platný systém evropského patentu jak se podává z hmotného a procesního práva Evropské patentové úmluvy z r.1973, druhá část- téměř ve stejném rozsahu- je věnovaná projektu tzv.patentového balíčku z r.2012. K osnově práce připomínek nemám, zdá se mi vyvážená a logická. Zásadnější připomínku mám k obsahové stránce posuzované práce. Trpí totiž starou nemocí diplomních textů, zvláště, když se týkají odlehlejších a speciálních otázek. Totiž popisností. Uvedu to na příkladu. Diplomandka na několika místech a zvláště pak v subkapitole 3.6 (str.30) věnuje pozornost problematice překladů, jejíž těžiště vidí ve vysokých nákladech na překlad patentových nároků, neřku-li popis vynálezu. Klíčový problém je ovšem jinde, proč patentová dokumentace musí být vůbec

překládaná a proč zvláštní jazykový režim. Jádro pudla je v interpretaci rozsahu patentu, což je kardinální otázka každého patentového systému. Stejně barvy a chuti je i má další poznámka, tentokrát k problematice přezkoumání rozhodnutí útvarů Evropského patentového úřadu učiněných v prvním stupni (str.27 a násl.práce). Dozvíme se, jak se dělí stížnostní senáty, dokonce že je možná v opravném řízení autoremedura (sic !). Ale o zvláštní problematice opravného řízení v patentovém právu, kdy nezávislost přezkumného orgánu není dána jen personální nezávislostí rozhodovacích stupňů, ale jeho odbornou technickou vyspělostí, se už nedozvíme ničeho. Konečně poslední poznámku mám k textu na str.60 a i 64, kde se shodně praví, že přijetí patentového balíčku by způsobilo, že počet zahraničních přihlašovatelů na území ČR by několikanásobně stoupl a tím pádem by se zvýšil i počet překážek pro české podnikatele při patentování jejich vynálezů(??). Po pravdě, této tézi nerozumím a uvítám, když ji diplomandka při obhajobě práce vysvětlí.

Závěrem konstatuji, že celkovému příznivému dojmu z práce přispívá i pečlivé formální zpracování. Doporučuji diplomovou práci k obhajobě.

17.ledna 2017

JUDr.Michal Růžička, CSc.